

fortabe sig i tekniske detaljer, og at der var behov for en opstramning.

Det er der, uenigheden her ligger, for vi mener faktisk, det går ganske udmærket. Vi mener, det mandat, der er givet, fungerer i bedste velgående, og derfor er der ikke behov for at lave en sådan vedtagelse, som er med til at så tvivl om, hvor Danmark står henne i udvidelsesprocessen.

Vi kan stadig ikke støtte vedtagelsen.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører, og samtidig vil jeg bede om at få lidt mere ro i salen. Tak.

Keld Albrechtsen (EL):

Vi havde fra Enhedslistens side gerne ønsket at kunne gå ind og støtte en sådan vedtagelse, også gerne sammen med de partier, som har sat forslaget sammen til en lang, lang tekst.

Problemet er, at debatten ikke har klargjort, hvad fremskridtet skulle være, for der er altså nogle problemer i forslaget til vedtagelse, som regeringspartierne, SF og CD har fremsat. Først og fremmest den sætning, som ministeren også var inde på, hvor der står, at kandidatlandene holder tempoet i reformprocessen. Det vil sige, at vedtagelsen indeholder en almindelig opbakning af reformprocessen.

Med reformprocessen mener man jo en politik, hvor der ganske vist skal tages nogle miljøhensyn, og det er o.k., men hvor det først og fremmest gælder om at liberalisere og privatisere og i det hele taget gennemføre en politik, der øger arbejdsløsheden og uligheden i de østeuropæiske lande, og derfor er helheden i teksten ikke tilfredsstillende. Men vi ville have strakt os langt i retning af at kunne være med til en tekst, hvis det var sådan, at den havde været en konkret forbedring.

Én ting er jo de mange ord, men havde teksten indeholdt en konkret forbedring, som førte til, at regeringen skulle gøre noget mere, noget andet og noget bedre, end den gør i dag, ville vi have støttet forslaget. Men da vi undervejs i debatten selv ikke med den bedste og mest velvillige fortolkning har kunnet finde noget, må vi altså desværre meddele, at vi ikke kan støtte forslaget.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Jørn Jespersen som ordfører for forespørgerne.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg skal takke for debatten, som jeg synes har været ganske nyttig undervejs. Jeg må indrømme, at den forløb ikke helt, som vi havde forestillet os, men derfor kan den jo udmærket godt være nyttig.

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at der har været gjort nogle betragtninger om, hvilke forskellige samfundssystemer der har de største miljøødelæggende konsekvenser. Jeg tror ikke, der er nogen, der kan være uenige om, at de socialistiske regimer, vi så østpå frem til Murens fald, havde ganske katastrofale effekter for miljøet og natur i meget stort omfang; det er helt evidenter. Men at tro, at en ureguleret markedsøkonomi med uhæmmede forbrugsmønstre skulle føre til et bedre miljø, uden at der foregår et fornuftigt samspil mellem regulering og udnyttelse af markeds kræfter, tror jeg ville være at falde i den anden grøft. Nogle af ordførerne har slået til lyd for, at bare man afskaffede enhver form for regulering, var miljøet tjent med det, men det tror jeg ikke er nogen særlig holdbar konklusion.

Det har også været fremhævet, at der ikke var megen grund til, at Folketinget diskuterede Øst-udvidelsen og miljøaspektet i dag, fordi der er bestemmelser i Traktaten, som sikrer, at den sag er i god gænge og nok skal lykkes på fornuftig måde. Jeg er glad for, at et flertal har understreget, at gode, fornuftige målsætninger selvfølgelig hele tiden skal følges op med konkret handling og udmøntninger. Netop som en anden ordfører sagde, er det en dynamisk proces, og derfor skal man hele tiden tage stilling til, hvor langt den er kommet, og hvad der nu er brug for at tage af initiativer – ikke for at ændre den udviklingsretning, som vores indsats hidtil har fuldt, men netop for at sikre, at den følger med i den dynamiske proces.

Det er bl.a. det, der ligger i at skrive i pind 2, at kandidatlandene inddrages i EU's arbejde med at udvikle væsentlige strategier og politikker. Det bliver de ganske vist i forvejen, for der er uformelle møder, f.eks. i forbindelse med ministerråds møderne, hvor man inddrager ansøgerlandene og diskuterer miljøintegration, 6. miljøhandlingsprogram osv. Men det nye er – det er også til hr. Keld Albrechtsen – at nu har vi gjort status og sagt: Lad os lige kigge på indsatsen og se på, hvad vi har gjort hidtil. Kan vi gøre mere af samme slags, som vi har gjort hidtil? Er vi nu kommet til en fase, hvor man kan tage nogle andre virkemidler i brug for at sikre, at